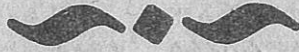
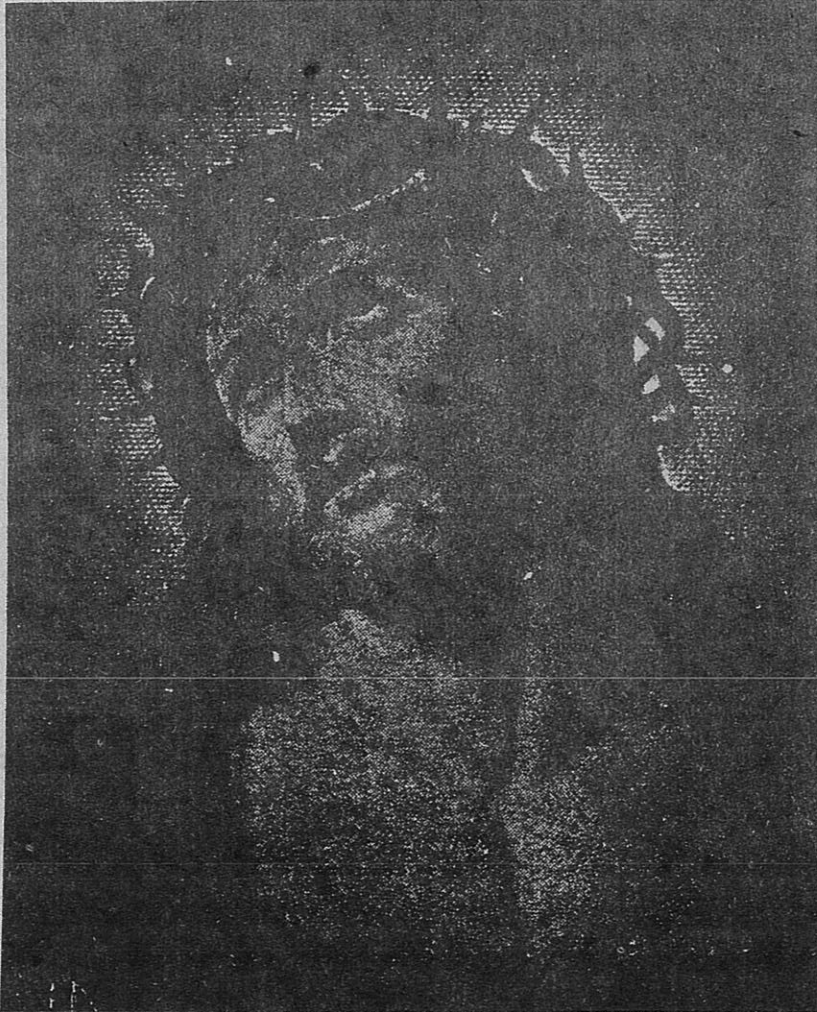

መስቀሉና ሕይወታችን

በጠራ ሰማይ ላይ ሲያሸበርቁ ያደሩ ከዋክ ብት ለቀኑ ብርሃን ቦታቸውን ለመልቀቅ በ መጣደፍ ላይ ናቸው ። ቀዝቀዝ ያለ አየር ይነፍሳል ። ሰማዩ አልፎ አልፎ ደ

ርፎ ሲንፀባረቅ የሚሰጠው የብርሃን ጨረር ልዩ ትርጉም ነበር ። ይህም አተኩሮ ለተ መለከተው የሚያሳየው የተፈጥሮ ውበት እ ጅግ የሚያስደንቅ መሆኑን ነው ። ዕለቱ ከሳምንቱ ስድስተኛ ቀን (ዓርብ)

ክርስቶስ የኾህ አክሊል እንደ አደረገ

መና ጥሎበት ይታያል ። ጊዜው ገና ዉት ነው ፤ ጸሐይዋ የወጣች ቢሆንም ሙቀቷ እ ስከዚህም አልበረታም ፤ ደም እንደረጫት ሁሉ ደም መስላ ለጉዞ የተዘጋጀች ትመስ ላለች ። የብርድ ወራት በመሆኑ ሰው ሁሉ ፀሐይዋ እስከትሞቅ ከቤቱ ለመውጣት አ ይደፍርም ። ይህ ዕለት ግን ከሌሎች የተለ የ ነበር ። በብርድ ምክንያት አርፍዶ ይነሣ የነበረው ሁሉ በዚህ ዕለት ማልዶ ተነሥቶ አል ። የማለዳው የፀሐይ ጨረር በኢየሩሳ ሌም ከተማ ባሉ ታላላቅ ሕንፃዎች ላይ አ

ሲሆን ያለውትሮው ብዙ ሰው ከገጠሩ አካባ ቢ ሳይቀር ወደ ከተማው ሲጎርፍ ይታያል። ምክንያቱም በዚህ በኢየሩሳሌም ከተማት ናንትናውን ምሽት አንድ አስደናቂ ወሬ ተ ሰምቶ ነበር ። ይኸውም የአይሁድን ወግና ልማድ የሚሸር ያረጀና ያፈጀ ሥርዓት የ ሚያወግዝ ፣ በአዲስ ትምህርቱ ኢየሩሳ ሌምን ይገለባብጣል የተባለው የአንድ ጎል ማሳ መምህር መያዝ ነበር ። ይህ ሰው ከሦ ስት ዓመታት በፊት ጀምሮ ከካህናት አለቆ ችና ከፈሪሳውያን (የአይሁድ ሊቃውንት)

የከረረ ተቃውሞ ሲደርስበት መቆየቱን ሁ ሉም ሰምተዋል ። በሮማው የቅኝ አገዛዝ ሥር ወድቀው የነበሩ የአይሁድ ሕዝቦችከ ዚህ ምድራዊ የጭቆና አገዛዝ ነፃ ያወጣና ል ፣ መንግሥታችንን ይመልሳል ብለው ተ ስፋ ጥለውበታል ። ስለዚህም የዚህ ሰው ዝና ከተሰማ ወዲህ ድርጊቱን በቅርብ ሲከታ ተሉ ቆይተዋል ። ሆኖም ዛሬ ይህ መምህር በቅናትና በምቀኝነት በተነሣውበት የአይ ሁድ መሪዎች እጅ አልፎ መሰጠቱ ይነገራ ል ፣ ስለዚህ ብዙዎች የመጨረሻውን ውጤ ት ለማየት ጉጉት አድርገዋቸው ነበር ። በም ሽቱ ጊዜ ከተያዘ በኋላ በዚያች ሌሊት በብ ዙ ግርፋት ሲመረመር ማደሩ ከማለዳ ጀም ሮ ወሬው ተዛምቶአል ። ፍርዱም በዚህ ዕ ለት እንደሚፈረድ ከፍርድ ሸንጎው አካባ ቢ ይወራል ። ስለዚህ ሁሉም ይህን ወሬ በ መሰማቱ የሚሰጠውን ፍርድ ለመሰማትና አፈጻጸሙን ለመመልከት ወደከተማይቱ አደባባይ በመጉረፍ ላይ ይገኛል ።

ልክ ከጧቱ ሦስት ሰዓት ሲሆን ከአገረ ገዢው ከጸላጦስ ግቢ አካባቢ ብዙ ሰው እ የተንጫጫና እየተተራመሰ ሲወጣ ታየ ። ከሕዝቡም መሐል አንድ እሥረኛ በወታ ደሮች ታጅቦ ሲመጣ ይታያል ። እሥረኛው ው የለበሰው ልብስ ከመሰጫጫቁም በላይ ሁለመናው በደም ተበክሏል ። በጣም የተ ጎሳቆለ መልክ ይታይበታል ። (“መል ክና ውበት የለውም ፡- ባየነውም ጊዜ እን ወደው ዘንድ ደም ግባት የለውም” ኢ.ሳ. 53:2) ከሚንጫጫው ሕዝብ “... ሞት ተ ፈርዶበታል ፣ ሊሰቀል ነው ፣ ሊሰቀል ነው” የሚል ድምፅ ደጋግሞ ተሰማ ።

ወዲያው ብዙ ሰዎች የተመሳቀለ ትልቅ ግንድ እንጨት እየጎተቱ አመጡ ። ይህን ግንድ ያላንዳች ርኅራኄ በእሥረኛው ትከ ሻ ላይ ጫኑበት ። እሥረኛውም ያለማንገራ ገር እየወደቀ በመነሣት ግንዱን ተሸክሞ ጉዞውን ቀጠለ ። (“ለመታረድ እንደሚነ ዳ ጠቦት ፣ በሸላቹም ፊት ዝም እንደሚል ል በግ ፣ እንዲሁ አፋን አልከፈተም ። በማ ስጫነቅና በፍርድ ተወሰደ ፡...” ኢ.ሳ. 53: 7-8)

ክርሱም ጋር የተፈረደባቸው ሁለት ክፉ አድራጊ ወንበዴዎች ነበሩ ። የሚሰቀልበ ትን ግንድ የተሸከመው እሥረኛ ግን ዘበኛ ቹ እያዳፉት ፣ ከኋላው የሚወርድበትን የጅ ራፍ ውርጅብኝ የስድብ ቃላት በዝምታ እ የተቀበለ ይጓዛል ። በብዙ ሺህ የሚቆጠር ሕዝብ ተከትሎታል ። ግማሾቹ በተፈረደበ

ት እሥረኛ ላይ በማፈዝ ይናገራሉ ፤ ሌሎች ደግሞ ሁኔታውን በማስተዋል ሲያዝኑ ለትና ሲያለቅሱ ይታያል ። በተለይም አብረውት የነበሩ ረዳቶቹ ሴቶችና ተማሪዎች ስቅስቅ በማለት እያለቀሱ ተከትለውታል።

ሞቅ ወደማቃጠል ደረጃ ተሸጋግራለች ። ኮረብታዋ ላይ እንደደረሱ ወታደሮቹ እሥረኛውን አስቆሙ ፤ እንጨቱንም አሳረፉለት ። ይህ ቦታ የፍርድ ውሳኔ የሚፈጸምበት ነበር ። ከተያዘባት ከትናንትና ምሽት ጀ

ቀሉት ። አዎ! ልብወለድ አይደለም ፤ ተረትም ይደለም ። ከዛሬ 1938 ዓመታት በፊት በየሩሳሌም የተፈጸመ እውነተኛና አስደናቃሪ ነው ። ክርስቶስ ስለሰው ልጅ ደግ

ክርስቶስ መስቀሉን ተሸክሞ ወደ ቀራንዮ ሲሄድ ሴቶች ያለቅሱ ነበር ።

ከብዙ ድካም በኋላ ቀራንዮ (ጎልጎታ) ወደተባለች ኮረብታ ደረሱ ። አሁን የጧቱ ውርጭ አልፎ ጤዛው ረገፎ ። ፀሐይዋ ከመ

ምሮ ያለበረፍት ሲሰቃይ ያደረውን ሰው ከግንዱ ጋር እጆቹን በምስማር ችነከሩት ። በዚያችም በቀራንዮ ኮረብታ አናት ላይ ሰ

ነት በርግጥ ይህን ሁሉ መከራ ተቀብሏል ። በአይሁድ ካህናትና በሕዝቡ መሪዎች እንደተሰቃይቷል በህጋቸው “በእንጨት የሚ

ቀል ሁሉ የተረገመ ነው። ቢባልም አንዳች ም በደል አላደረገም። ስለእኛ እርግጥን ፈንታገባ፣ ኃጢአት የሌለበት አምላክ ሲሆን እኛን ስለማዳን በደላችንን ሁሉ ተሸከመ።

ግጥንም በታች ሆነ። ስለዚህ መስቀሉ ና ሕይወታችንን ብንመለከት የሚታወቁንን ገሮች አሉ። ለሕይወታችን ሕይወትን ለመ መስጠት በደላችንን ሁሉ በመስቀል ላይ

ሠፈ እንደተቸገረም ቆጠርነው። እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቆሰለ፣ ስለ በደላችንም ደቀቀ፣ የደላንንታችንም ተግግጽ በእርሱ ላይ ነበረ። በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅባዝብዘን ጠፋን፣ ከእኛ እያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘነበለ። እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ።” (ኢ.ሳ.53:4-7)

መርዛሙ እባብ የነደፋቸው ሁሉ ወደ ናሱ እባብ ሲመለከቱ ይድኑ ነበር።

ለተረገሙት የሚገባው የመስቀል ሞት ጽዮ ለእርሱ የታዘዘ ሆነ። (“ ክርስቶስ ስለእኛ እርግጥን ሆኖ ከሕግ እርግጥን ዋጀን።” ገላ.3:13) በመሠረቱ በአይሁድ ሕግ በመስቀል የሚሞት ወንጀለኛና የተረገመ ሰው ነበር። ክርስቶስ የበረከት ምንጭ ሲሆን፣ ስለ በደላችን እንደሮጉም ሆነ።

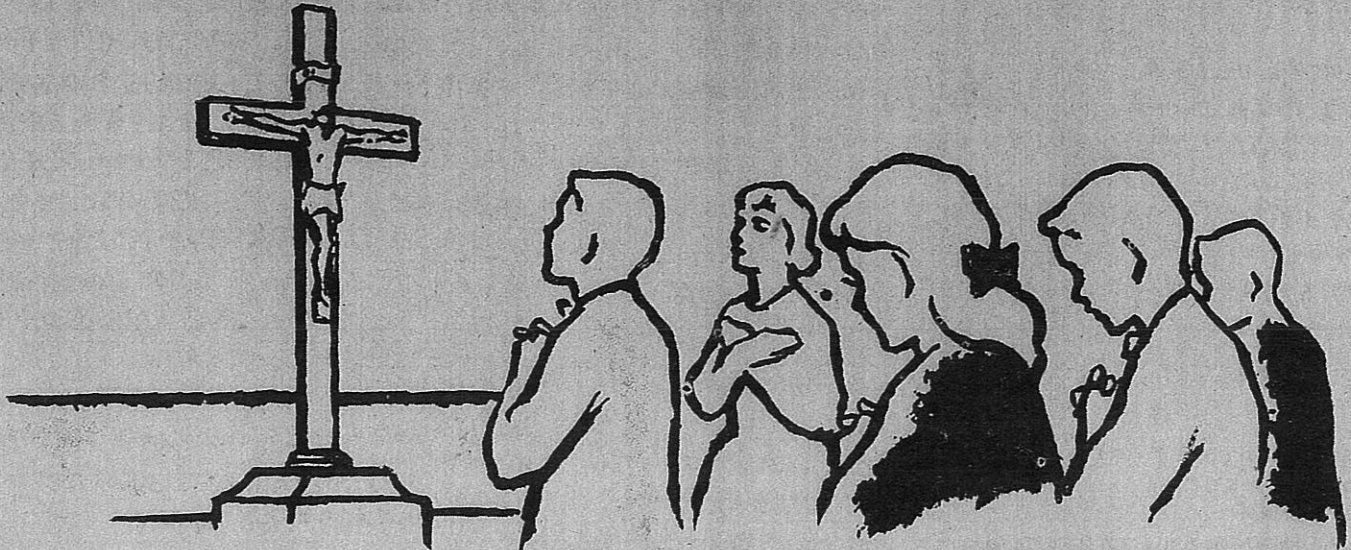
የሰው ሕይወት ከአዳም ውድቀት ጀምሮ በኃጢአት ምክንያት ተበላሽቷል። ሰው ለፈጣሪው ባለመታዘዙ ከእርሱ ተለየ፣ ከእር

ተሸከመ በመስቀሉ እርግጥናችንን አስወግዶ ለሕይወታችን ደስታና ሰላምን ሰጠን ስለዚህም ሥቃዩ ደስታችን፣ መስቀሉ ፈውሳችን፣ ሞቱ ሕይወትችን እንደሆነ እንረዳለን። ነቢዩ ኢሳይያስ በዘመኑ ገና ከ600 ዓመታት በኋላ ስለሚፈጸመው የክርስቶስ መከራ መንፈስ ቅዱስ ገልጾለት እንዲህ ሲል ጽፏል። “በእውነት ደዌያችንን ተቀብለ ሕግግግችንንም ተሸክሞአል፣ እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርም እንደ ተቀ

አዎ! ይህ ቅዱስ የእግዚአብሔር በግ ነፍሳችንን ያስጨንቅ የነበረውን የሕይወት በሽታችንን ተሸክሞ በመስቀል ላይ ተሠዋ። ከአዳም ውድቀት ጀምሮ በሕይወታችን ሥር ሰድዶ የነበረውን የኃጢአት ደዌያችንን ሁሉ ተቀበለ። በበደል ምክንያት ከጸጋ ሕይወት ወጥቶ የተገባቀለውን ሰው ለማዳን ሲል በሰው እጅ ቆሰለ። መድኃኑ በመስቀል ላይ ሆኖ ሲታይ ሰው ፊቱን እንደሚሰውርበት ነበር። አስከፊ በደላችንን ተሸክሟልና።

ይህንን የኢሳይያስን ቃል ጠቅሶ ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዳለው፡- ክርስቶስ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ እርሱ ተገርፎ በመቁሰሉ እኛ ከነፍሳችን ቁስል ተፈውሰናል። ከበደላችን የተነሣ ከአምላካችን ተለይተን እንደ በጎች ተቅባዝብዘን ነበር። አሁን ግን በክርስቶስ የመስቀል ሞት ወደ ነፍሳችን ጠባቂ ተመልሰናል። (1ኛ ጴጥ.2:24) በመካከል የነበረውን የጥል ግድግዳ ማለት የኃጢአት ተራራ በመስቀሉ አፍርሶልናልና።

መስቀሉንና ሕይወታችንን ስናስብ የኃጢአት ዕዳ በክርስቶስ ሞት እንደተከፈለል

ወደ ተሰቀለው ክርስቶስ በእምነት የሚመለከቱ ከኃጢአታቸው ይድናሉ።

ን እናስተውል ይሆን? ማንም ሊፈጽመው ያልቻለውን እርሱ በመስቀሉ ሞት ሁሉን ፈጽሟል ። በሞቱ ሞትን ድልን ነሥቶ ሕይወትን ሰጥቶናል ። ዛሬ ሁላችን ወደ መስቀሉ ዘወር ብለን በእምነት ዓይን ብንቃኘው ሰውን ወዳጅ አምላክ የፈጸመልንን ታላቅ ጸጋ እንመለከታለን ። በደላችንም ሁሉ በቀራንዮ ኮረብታ በእርሱ ላይ ተጭኖ እና ያለን ። በዚህ ጊዜ ዕዳችን እንደተከፈለልን እንረዳለን ፣ እንገነዘባለንም ።

መድኅን ክርስቶስ በመስቀል ከመሠዋቱ በፊት አስቀድሞ ስለራሱ ሲናገር፡- “ሙሴም በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል ። ” (ዮ.ሐ.3፣ 14.15) ሲል የመስቀሉን ነገር ተናግሮአል ወደ ጳላ መለስ ብለን ታሪክ ብናስታውስ ሕዝብ እሥራኤል በሲና ምድረ በዳ በነበሩ ጊዜ እግዚአብሔርን በመበደላቸው በእባቦች ተነድፈው ተሰቃዩ ። ሙሴም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና ትዕዛዝ የናስ እባብ ሠርቶ በእንጨት ላይ ሰቀለ ። በእባብ የተነደፈ በሽተኛ ሁሉ የተሰቀለውን እባብ ሲያይ ወዲያው ዳነ ። ለክርስቶስ መስቀል ምሳሌ ነው ። ያንጊዜ እሥራኤላውያን የተሰቀለውን እባብ በመመልከታቸው ብቻ ከደዌ ሥጋ ተፈወሱ ። እኛም ዛሬ በእዝነ ልቡና ቃሉን አድምጠን ፣ በዓይነ ሕሊና የቀራን የን በግ በመስቀል ላይ ብናይ ወዲያውኑ ከደዌ ነፍስ እንፈወሳለን ። ይህም ብቻ አይደለም በመስቀል የተሠዋውን መድኃኒት ክርስቶስን በእምነት ብንቀበል በሕይወት እንኖራለን ።

ወገኖቹ ሁላችን ሕይወታችንን ብንመረምር በበደል ረክሰናል ፣ በኃጢአት መርዝ ተነድፈናል ። የተነደፈ ሁሉ መርዙ በደም ሥር ወደልቡ ከደረሰ ያለው ዕድል መሞት ብቻ ነው ። ታዲያ በኃጢአት የተነደፍን ሁላችን በሕይወት ለመኖር አንፈልግምን? እንግዲያውስ መስቀሉን እንመልከት “የተነደፈውም ሁሉ ሲያይ በሕይወት ይኖራል” (ዘኁ. 21፣8) እንደተባለው የኃጢአትን መርዝ የሚያጠፋ መድኃኒት በመስቀል ላይ ተሰቅሏል ። በእምነት እንየው ፣ በሕይወትም እንኖራለን ።

የክርስቶስ መስቀል እንዲሁ በአጋጣሚ የሆነ አይደለም ፣ ለሕይወታችን ትርጉምና

ዓላማ አለው ። ትርጉሙ መከራውንና ሕግ ሙን ፣ ዓላማው መዳናችን መሆኑን ያስረዳል ።

ሐዋርያው ጳውሎስ፡- “ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ” (ገላ 6፣14) እንዳለው መስቀሉ ለሕይወታችን መመኪያ ፣ ለድካማችን ኃይል ነውና ሕይወት ባገኘንበት መስቀል እንመካ ።

እንግዲህም መስቀሉን ለነፍሳችን መድኃኒት ለሕይወታችን ዘላለማዊ ሕይወትን ሰጭ መሆኑን ተገንዝቦን በእምነት ወደ እርሱ እንቅረብ ።

ተስፋዬ ረጋዛ